

σθαι τὸν θεὸν ἔμφρασιν πάλιν τῆς τῶν ἀμαρτημάτων δίδωσιν ἀνοσιότητος.

37. Ἔτι περὶ τοῦ μηδὲν ἐγκλητὸν εἶναι μηδὲ μεμπτὸν
 <ἐν τῷ> κόσμῳ, κατὰ τὴν ἀρίστην φύσιν ἀπάντων περαι-
 νομένων, πολλάκις γεγραφῶς ἔστιν ὅπου πάλιν ἐγκλητὰς 5
 τινὰς ἀμελείας οὐ περὶ μικρὰ καὶ φαῦλα καταλείπει. ἐν
 C γοῦν τῷ τρίτῳ περὶ Οὐσίας μνησθεὶς ὅτι συμβαίνει τινὰ
 τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς τοιαῦτα 'πότερον' φησὶν 'ἀμε-
 λουμένων τινῶν, καθάπερ ἐν οἰκίαις μείζοσι παραπίπτει
 τινὰ πίτυρα καὶ ποσοὶ πυροί, τῶν ὅλων εὖ οἰκονομουμένων; 10
 ἢ διὰ τὸ καθίστασθαι ἐπὶ τῶν τοιούτων δαιμόνια φαῦλα, ἐν
 οἷς τῷ ὄντι γίνονται καὶ ἐγκλητέαι ἀμέλειαι;' φησὶ δὲ πολὺν
 καὶ τὸ τῆς ἀνάγκης μεμίχθαι. τὸ μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα συμπτώ-
 ματα τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, οἷον ἢ Σωκράτους
 καταδίκη καὶ ὁ Πυθαγόρου ζῶντος ἐμπρησμός ὑπὸ τῶν 15
 Κυλωνείων καὶ Ζήνωνος ὑπὸ Δημόλου τοῦ τυράννου καὶ
 D Ἀντιφῶντος ὑπὸ Διονυσίου στρεβλουμένων ἀναιρέσεις,
 πιτύροις παραπίπτουσιν ἀπεικάζειν ὄσης ἔστιν εὐχερείας,
 ἐῶ· τὸ δὲ φαύλους δαίμονας ἐκ προνοίας ἐπὶ τὰς τοιαύτας
 ἐπιστασίας καθίστασθαι πῶς οὐκ ἔστιν ἐγκλημα τοῦ θεοῦ, 20
 καθάπερ βασιλέως κακοῖς καὶ ἐμπλήκτοις σατράπαις καὶ
 στρατηγοῖς διοικήσεις ἐπιτρέποντος καὶ περιορῶντος
 ὑπὸ τούτων ἀμελουμένους καὶ παροινουμένους τοὺς ἀρί-
 στους; καὶ μὴν εἰ πολὺν τὸ τῆς ἀνάγκης μέμικται τοῖς
 πράγμασιν, οὔτε κρατεῖ πάντων ὁ θεὸς οὔτε πάντα κατὰ 25
 τὸν ἐκείνου λόγον διοικεῖται.